

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1058/24
6.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгана Ћесаровића, председника већа, др Миодрага Мајића и Весне Лукачевић, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА**, због кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Првог основног јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Петра Кулунџије, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр. 564/24 од 17.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2024. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ жалба Првог основног јавног тужилаштва у Београду, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Првог основног суда у Београду К.бр. 564/24 од 17.07.2024. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, окривљеног АА због извршења кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, на основу одредбе члана 4, 42, 45, 54, 55а и 63 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на **казну затвора** у трајању од **5 (пет) година**, у коју му се урачунава време проведено упритвору почев од 24.01.2024. године када је лишен слободе, па надаље, до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, док задржава као правилно изречену **новчану казну** у одређеном износу од **100.00,00 (стохиљада) динара**, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, уплатом на буџетски рачун Првог основног суда у Београду, а окривљени је упозорен да ако не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, чије извршење ће се обуставити ако окривљени исплати остатак новчане казне.

Жалба окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Кулунџије се **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а првостепена пресуда се у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 564/24 од 17.07.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 7 (седам) месеци и изречена му је новчана казна у одређеном износу од 100.00,00 (стохиљада) динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, уплатом на буџетски рачун Првог основног суда у Београду. Окривљени је упозорен да ако не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а ако плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, чије извршење ће се обуставити ако окривљени исплати остатак новчане казне.

Истом пресудом на основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП досуђен је имовинскоправни захтев, те је окривљени АА обавезан да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде исплати оштећеном ББ износ од 80.000,00 динара, оштећеном ВВ износ од 60.000,00 динара, оштећеном ГГ износ од 58.000,00 динара, оштећеном ДД износ од 12.000,00 динара, оштећеном ЂЂ износе од 250 евра и 5.000,00 динара и оштећеном ЕЕ износ од 500 евра, а оштећеном ЖЖ износ од 1.400 евра, док су за преостали део имовинскоправног захтева оштећени ВГГ и ЖЖ упућени да га могу остваривати у парничном поступку. На основу члана 91 КЗ и члана 92 став 1 КЗ од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то новчани износ од 60.000,00 динара, прибављен извршењем кривичног дела према оштећеном ЗЗ и новчани износ од 200 евра, прибављен извршењем кривичног дела према оштећеном ИИ, те је окривљени обавезан да наведени износ уплати на рачун буџета Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. На основу одредбе члана 264 став 1 ЗКП и члана 262 став 1 и 2 ЗКП окривљени АА обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем и паушални износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, уплатом на буџетски рачун Првог основног суда у Београду.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Прво основно јавно тужилаштво у Београду Кт.бр. 334/24 од 27.08.2024. године, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у трајању од 5 година, у коју казну ће се урачунати време које је окривљени провео у притвору почев од 24.01.2024. године, када је лишен слободе, па надаље, до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди,

-окривљени АА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и укине првостепену пресуду, а списе предмета

врати првостепеном суду на поновно суђење,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Кулунџија, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу. Бранилац је тражио да и он и окривљени буду обавештени о седници већа пред другостепеним судом.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.1125/24 од 10.10.2024. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји као основу жалбу Првог основног јавног тужилаштва у Београду и преиначи првостепену пресуду, а окривљеног АА осуди на казну затвора у трајању од 5 година, а да одбије као неосновану жалбу окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Петра Кулунџије.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у присуству браниоца адвоката Петра Кулунџије, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА. На седници већа Апелациони суд у Београду размотрио је списе предмета, заједно са првостепеном пресудом, жалбама и предлогом Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је по оцени жалбених навода и предлога, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

У изјављеној жалби бранилац адвокат Петар Кулунџија оспорава првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка, наводећи да је изрека пресуде неразумљива, нејасна и противречна разлозима пресуде, као и да је изрека пресуде противречна разлозима односно да у првостепеној пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама, услед чега су и наводи из образложења првостепене пресуде нејасни и противречни.

По налажењу Апелационог суда у Београду, насупрот овако изнетим жалбеним наводима, изрека првостепене пресуде јасна је и разумљива, као и цела пресуда, при чему пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење првостепене пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично дело преваре у продуженом трајању из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ за које је оглашен кривим, о чему је првостепени суд у образложењу своје одлуке дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У изјављеним жалбама окривљени АА и бранилац адвокат Кулунџија Петар оспоравају закључак првостепеног суда да је окривљени извршио кривично дело преваре из члана 208 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, наводећи да је на првом саслушању пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду, окривљени на незаконит начин обавештен о делима која су му стављена на терет и исти је доведен у заблуду на тај начин што је признао извршење кривичних дела, али за оштећене ЖЖ и ББ нису наведени износи за које је исти терећен. Из напред наведеног се, по ставу одбране, може закључити да је окривљени доведен у заблуду и наведен да призна кривична дела, а да му се при том не образложи за колики износ је терећен, док су

касније током поступка повећани износи новца које је окривљени узео од наведених оштећених, што је довело до тога да се кривично дело превара преквалификује из члана 208 став 1 КЗ у члан 208 став 3 КЗ. У жалбама је посебно указано и да је окривљени признао извршење кривичног дела, као и износе које је узео од оштећених, осим оних износа које су навели оштећени ББ и оштећени ЖЖ, наводећи да оштећени имају намеру да се “освете” окривљеном који их је преварио, дајући лажне податке о износивама које су дали окривљеном.

Међутим, насупротив овако изнетим жалбеним наводима, правилно је првостепени суд након детаљне оцене одбране окривљеног АА, те довођењем у везу наведене одбране са осталим доказима који су изведени током поступка, утврдио чињенично стање, а за своје чињенично утврђење у образложењу пресуде дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихватио и овај суд.

Правилно је првостепени суд анализирао одбрану окривљеног АА коју је исти дао у претходном поступку, у којој одбрани је окривљени признао да је у периоду, у време, на месту и на начин описан у изреци, лажним приказивањем чињеница наведених у диспозитиву изреке пресуде, у намери да себи прибави противправну имовинску корист довео у заблуду оштећене ББ, ГГ, ДД, ВВ, ИИ, ЕЕ, ЗЗ, ЂЂ и ЖЖ и да их је тиме навео да му на штету своје имовине предају новац, па је правилно првостепени суд у овом делу одбрану окривљеног прихватио налазећи да иста није у супротности са садржином доказа у које је првостепени суд извршио увид, као и да је у сагласности са исказима сведока оштећених.

Првостепени суд је надаље ценио измењену одбрану окривљеног АА са главног претреса, која одбрана је сада поновљена у изјављеним жалбама, у којој одбрани окривљени спори да је од оштећених ББ и ЖЖ прибавио износе за које се терети, односно да није тачно да је од ББ прибавио износ од 80.000,00 динара, као и да није тачно да је од оштећеног ЖЖ прибавио износ од 1.400 евра, наводећи да је од оштећеног ББ одузео новац у износу од 30.000,00 динара, а од оштећеног ЖЖ износ од 100 евра.

И по налажењу Апелационог суда у Београду, а како то правилно налази првостепени суд измењена одбрана окривљеног АА у овом делу је усмерена искључиво на умањење кривице, имајући на уму да је окривљени изменио своју одбрану у погледу битних околности, на који начин је у овом делу своју одбрану учинио контрадикторном, не пружајући логично и прихватљиво објашњење за недоследности у одбрани, при чему је окривљени пред првостепеним судом одавао утисак крајње неискреног држања, а посебно на главном претресу приликом суочења са сведоцима оштећенима, док су искази које су оштећени дали током поступка доследни и у складу са осталим доказима изведеним током поступка.

Надаље, неосновано се у изјављеним жалбама указује да је окривљени приликом саслушања пред јавним тужиоцем доведен у заблуду. Наиме, правилно је првостепени суд имао у виду да је саслушање окривљеног пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду спроведено у свему у складу са законом, од стране надлежног државног органа, у присуству браниоца који је, као и окривљени, без стављања било каквих примедби на начин на који је саслушан и на садржину записника, након што је

записник прочитао, исти и потписао, при чему је окривљени након обављеног поверљивог разговора са браниоцем и након што је изјавио да разуме шта му је стављено на терет, децидно навео да јесте, на начин како су пријављена, извршио предметних 9 кривичних дела због којих је потом поднет оптужни акт, наводећи и да су тачни износи које је од оштећених одузео. Истовремено, правилно је првостепени суд имао у виду да је приликом давања одбране, окривљени АА оспорио да је извршио кривично дело на штету ЈЈ за које дело и није оптужен, а што указује да је свесно наводио само оно што се заиста догодило, да би потом, након подношења оптужног акта у коме је предложена примена одредбе члана 55а КЗ у погледу одмеравања кривичне санкције, изменио одбрану на начин који би водио утврђењу да је прибавио противправну имовинску корист у укупном износу мањем од 450.000,00 динара, а чиме би била остварена обележја основног облика предметног кривичног дела, а не кривичног дела у оптужном акту правно квалификованог као теже кривично дело из члана 208 став 3 у вези става 1 и члана 61 КЗ.

Правилно је првостепени суд нашао и да је неоснована теза одбране у делу у коме је одбрана наводила да је окривљени од оштећених просечно тражио и узимао око 500 евра, али свакако не више од 1.000 евра, на који начин је покушан да се оспори исказ оштећеног ЖЖ да је окривљеном дао 1.400 евра. Наиме, током поступка је несумњиво утврђено, а што је окривљени и признао, да је од оштећеног ДД окривљени тражио 2.000 евра, на основу чега је несумњиво утврђено, супротно тврдњи коју је изнео у сврху умањења своје одговорности, да је окривљени од ДД тражио износ који превазилази износ од 1.000 евра.

Надаље, измењена одбрана окривљеног АА, демантована је и исказима оштећених ББ и ЖЖ, које исказе је правилно првостепени суд у потпуности прихватио, који сведоци су своје исказе уверљиво поновили и приликом суочења са окривљеним на главном претресу. Првостепени суд је детаљно анализирао исказе оштећених ББ и ЖЖ и у образложењу пресуде дати су јасни и аргументовани разлози због чега је првостепени суд исказе наваедених сведока прихватио, а на које разлоге упућује и овај суд.

Наиме, исказ сведока оштећеног ББ у складу је и са писменим доказима изведеним током поступка и то са изводом са трансакционог рачуна привредног друштва ..., отвореног у Новој банци, из ког извода је утврђено да је оштећени ББ дана 26.05.2022. године са наведеног рачуна картицом подигао динарски износ од 80.000,00 динара, а што управо представља износ који је истог дана предат окривљеном. У свом исказу оштећени ЖЖ је навео да је он привредник, те да нису ретке ситуације да са собом понесе већи новчани износ, као што је то учинио и критичног дана, наводећи да је наведеног дана био крај године, па је измиривао обавезе, а што је тачно јер је у питању дан 28.12.2023. године, при чему је првостепени суд у образложењу пресуде дао јасне и аргументоване разлоге зашто је у потпуности прихватио исказ сведока ЖЖ и у погледу тога на који начин је новац предао окривљеном, а које разлоге у свему као правилне прихвата и овај суд.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208 став 3 у

вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, за које га је и огласио кривим.

У изјављеној жалби Прво основно јавно тужилаштво у Београду оспорава првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, наводећи да првостепени суд није на адекватан начин ценио ранију осуђиваност окривљеног, те да је неправилно одмерио казну, с обзиром да је окривљени због извршења кривичног дела превара до сада осуђиван девет пута, при чему је требао да цени и чињеницу да је у овом поступку окривљени оглашен кривим због продуженог кривичног дела превара које чини девет кривичних дела, као и да је пресудом Првог основног суда у Београду Спк.бр. 609/17 од 21.08.2018. године, окривљени оглашен кривим такође због продуженог кривичног дела превара, а да је након што је отпуштен са издржавања казне затвора дана 18.07.2021. године извршио кривично дело за које је оглашен кривим у овом кривичном поступку, дакле у периоду мањем од годину дана након што је отпуштен са издржавања казне затвора, а што указује да претходна осуда није утицала на окривљеног да убудуће не врши кривична дела.

У изјављеним жалбама окривљени и његов бранилац адвокат Петар Кулунџија оспоравају првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, наводећи да окривљени треба да буде осуђен за кривично дело превара из члана 208 став 1 КЗ, чије извршење је и признао и за које је прописана блажа затворска казна. По сатву одбране, првостепени суд приликом доношења одлуке о висини кривичне санкције није ценио чињеницу да је окривљени отац двоје деце, деда болесне унуке и да је породичан човек, те не цени довољно ни његово искрено држање у погледу признања свих кривичних дела која су му стављена на терет.

Апелациони суд у Београду је анализирао првостепену пресуду и у делу одлуке о кривичној санкцији, па је нашао да је правилно првостепени суд приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције у конкретном случају, имао у виду коректно држање окривљеног пред судом, да је у питању породичан човек, ожењен и отац двоје деце, које околности је првостепени суд ценио као олакшавајуће околности, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је раније више пута осуђиван и то девет пута због извршења кривичног дела превара из члана 208 КЗ.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, а како је то основано указано изјављеном жалбом Првог основног јавног тужилаштва у Београду, казном затвора у трајању од 4 године и 7 месеци, на коју је осуђен окривљени АА не може се остварити сврха кажњавања, како у смислу генералне, тако и у смислу специјалне превенције, па је Апелациони суд у Београду, имајући у виду све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног, ценећи степен кривице окривљеног приликом извршења кривичног дела, тежину извршеног кривичног дела, а имајући у виду да су у конкретном случају испуњени услови за обавезну примену члана 55а КЗ, а како је то утврђено и у првостепеној пресуди, преиначио првостепену пресуду и окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 5 година, уз урачунавање времена које је окривљени провео у притвору, док је задржао као правилно изречену новчану казну у износу од од 100.000.000,00 динара, коју је окривљени дужан платити у року од три месеца од дана правноснажности пресуде.

По налажењу овог суда казном затвора у трајању од 5 година и новчаном казном

у износу од 100.000,00 оствариће се општа сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ и сврха кажњавања прописана чланом 42 КЗ у смислу специјалне превенције, а наведеном казном затвора ће се у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква, а ни слична кривична дела, уз изражавање друштвене осуде за извршено кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, донео је одлуку као у изреци пресуде.

**Виши саветник-записничар
Кристина Вуковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драган Ћесаровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић